

РЕШЕНИЕ

№ 19710

гр. *****, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря МАРИЯ Т. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20231110123607 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от (ФИРМА) против (ФИРМА), с която е предявен осъдителен иск за сумата в размер на 1 265,98 лева, представляваща непогасена част от регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение в размер на 1 949,16 лева и направени ликвидационни разноски в размер на 15 лева или общо сумата в размер на 1964,16 лева за пътнотранспортно произшествие настъпило на 28.09.2022 г. между лек автомобил (МАРКА) с рег. № ***** и лек автомобил (МАРКА) с рег. № *****, ведно със законна лихва за забава върху главницата от датата на подаване на исковата молба на 04.05.2023 г. до окончателно изплащане на вземането.

В исковата молба са изложени твърдения, че на 28.09.2020 г. в гр. *****, на бул. (АДРЕС), на паркинг на зеленчукова борса (ФИРМА) водачът на лек автомобил (МАРКА) с рег. № ***** предприел маневра по навлизане в паркинга без да съобрази положението на паркирания лек автомобил (МАРКА) с рег. № *****, в резултат на което възникнало пътнотранспортно произшествие, за което бил съставен двустранен констативен протокол от участниците в инцидента. Процесуалният представител на страната сочи, че в резултат на описания пътен инцидент лек автомобил (МАРКА) с рег. № ***** бил увреден, като към момента на настъпване на вредоносното събитие между (ФИРМА) и собственика на моторното превозно средство съществувало правоотношение по Договор за застраховка „Каско“. В исковата молба са изложени твърдения, че след извършен опис на щетите и калкулация на сервиза отремонтирал настъпилите вследствие на процесното събитие щети е заплатена сумата в размер на 1 949,16 лева и били сторени ликвидационни разходи в размер на 15 лева. Процесуалният представител на страната твърди, че с плащане на застрахователно обезщетение ищецът се е суброгирал в правата на застрахования срещу ответното дружество, което било в правоотношение с виновния за настъпването на пътния инцидент водач по силата на Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, поради което има регресно вземане към него за заплатеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разходи. В исковата молба са

изложени твърдения, че ищецът отправил до ответника покана за заплащане на дължимата сума, като ответното дружество заплатило сумата в размер на 698,18 лева, поради което непогасеният остатък от регресното вземане възлиза на сумата в размер на 1265,98 лева. Направено е искане сторените от страната съдебни разноски да бъдат възложени в тежест на ответника.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва предявения иск. С подадения отговор не са оспорени наведените от ищеца твърдения за датата и място на настъпване на пътния инцидент, наличието на застрахователно правоотношение по Договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между (ФИРМА) и водача на лек автомобил (МАРКА) с рег. № *****, както и че ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 1949,16 лева, както и е сторил ликвидационни разноски в размер на 15 лева. Процесуалният представител на страната поддържа, че с извършване на извънсъдебно плащане в размер на 698,18 лева регресната претенция е изцяло погасена, като изрично оспорва претендираната в настоящото производство разлика да отговаря на стойността на причинените на лек автомобил с марка (МАРКА) с рег. № ***** повреждания. В контекста на наведеното възражение се сочи, че не всички сочени от ищеца вреди са в пряка причинно-следствена връзка с процесното пътнотранспортно произшествие, и по-конкретно – тъгъл задна броня десен, облицовка задна броня средна част и степенка задна метална. В подадения отговор са изложени твърдения, че претендираната сума не отговаря на действителните стойности на единица труд към датата на настъпване на събитието, като определеното от ищеца обезщетение надхвърля средните пазарни стойности на труд и части за подмяна. Направено е искане сторените съдебни разноски в производството да бъдат възложени в тежест на ищеца.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема следното:

Предявен е иск за заплащане на сума, претендирана срещу ответника в качеството му на застраховател на лице, причинило увреждане на имущество на застрахован при ищеца по договор за имуществена застраховка. Твърди се, че ищецът е изпълнил задължения си на застраховател по имуществена застраховка, поради което е встъпил в правата на увреденото лице против носещият договорна отговорност въз основа на валидно възникнало застрахователно правоотношение с причинителя на увреждането.

Съгласно чл. 411, ал. 1 КЗ, в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по „Гражданска отговорност“.

Разпоредбата на чл. 412, ал. 1 КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка да претендира платеното от третото лице, което е причинило повреда на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател.

Видно от законовата разпоредба предпоставките за предвидената суброгация са: наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на моторно превозно средство, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е заплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер, не по-голям от действителните вреди. Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказването на правопораждащите факти е в тежест на ищеца.

Страните не спорят, поради което със съставения по делото доклад е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че между ищецът и собственика на товарен автомобил (МАРКА) с рег. № **** към процесния момент съществувало валидно облигационно правоотношение по договор за застраховка „Каско“, че между ответника и собственика на моторно превозно средство (МАРКА) с рег. № ***** към датата на соченото в исковата молба събитие е бил сключен валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, че ищецът е заплатил сумата в размер на 1949,16 лева - застрахователно обезщетение, както и че е направил обичайни ликвидационни разноски в размер на 15 лева.

Спорният по делото въпрос се поставя върху механизма на възникване процесното пътнотранспортно произшествие и вредите настъпили вследствие на инцидента.

За установяване на начина, по който е реализиран пътния инцидент, по делото е представен двустранен констативен протокол за ПТП от 28.09.2018 г. съставен от В. И. в качеството на водач на лек автомобил (МАРКА), с рег. № ***** и Г. В. в качеството на водач на товарен автомобил марка (МАРКА) с рег. № ****. Протоколът съдържа посочване на обстоятелствата, при които е възникнал инцидента, скица на местопроизшествието и опис на настъпилите увреждания по настъпилите моторни превозни средства.

Като писмено доказателство по делото е приет препис от фактура № *****/02.12.2022 г. за сумата в размер на 1949,16 лева за ремонт на автомобил марка (МАРКА) с рег. № ****, за която по делото не е спорно, че е заплатена.

По делото е представен препис от писмено уведомление от 25.03.2023 г., видно от което ответникът е погасил чрез прихващане сума в размер на 698,18 лева по процесната щета.

За установяване на механизма на процесното произшествие по делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на водачите на участвалите в инцидента автомобили. Свидетелят В. И. (водач на лек автомобил (МАРКА)) сочи, че е участвал в пътнотранспортно произшествие, състояло се на паркинг на зеленчукова борса Б., находяща се в гр. *****, ж.к. „С“, като при навлизане в паркинга с управлявания от него лек автомобил (МАРКА), с рег. № ***** ударил спрян на паркинга автомобил. Водачът разкрива, че ударът бил реализиран в предната част на спрения автомобил, а като причина за възникване на инцидента сочи, че се е отклонил от пътя поради умора. Свидетелят сочи, че увреденият автомобил е бил паркиран на заден ход, както и, че непосредствено зад същия имало стена. Разпитаният водач разкрива, че непосредствено след инцидента бил съставен двустранен протокол за ПТП, като при съставяне на документа не е извършил оглед за наличие на щети в задната част на увредения автомобил. По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетеля Г. В. (водач на процесния увреден автомобил), който сочи, че не е възприел пряко и непосредствено момента на произшествието, тъй като автомобилът бил паркиран, а узнал за случилото се от водача на ударилия го автомобил. Свидетелят разкрива, че веднага огледал товарния автомобил, като същия в резултат на произшествието се ударил в намиращата се зад него стена. Водачът сочи, че възприел щети както в предната, така и задната част на моторното превозно средство и по-конкретно: счупени предна решетка, предна броня, изкривена метална степенка отзад и засегната задна броня. Свидетелят е категоричен, че лично паркирал автомобила на паркинга, като преди събитието моторното превозно средство било в напълно изправно състояние и всички описани щети са вследствие на процесното пътнотранспортно произшествие.

От приетото по делото заключение по допусната автотехническа експертиза, което съдът цени като безпристрастно, обективно и компетентно дадено се установява, че водачът на автомобил (МАРКА) с рег. № ***** се отклонил вляво и реализирал пътнотранспортно произшествие с паркирания от лявата му страна товарен автомобил (МАРКА) с рег. № ****. Експертът разяснява, че вследствие на удара товарния автомобил (МАРКА) с рег. № **** се е изместил назад и ударил в намиращата се зад него стена. От приетото заключение се установява, че всички описани увреждания по товарния автомобил се намират в пряка

причинно-следствена връзка с описаното произшествие. Вещото лице разяснява, че стойността необходима за възстановяване на щетите на база средни пазарни цени към датата на пътнотранспортното произшествие възлиза на сумата в размер на 2363,48 лева.

Съдът намира за неоснователни доводите на ответника, че по делото не се установява причинна връзка между всички вреди на товарния автомобил и процесното пътнотранспортно произшествие. В тежест на ответника, който твърди, че част от вредите са настъпили по друг начин е да установи същите обстоятелства. В тази връзка, ответникът е ангажирал гласни доказателствени средства посредством разпита на водача на лек автомобил (МАРКА), който заявява, че не е възприел щети в задната част на увредения автомобил, но и разкрива, че въобще не е огледал задната част на моторното превозно средство. Същевременно свидетелят разкрива, че непосредствено след събитието бил съставен представения по делото двустранен констативен протокол, в който са описани щети по автомобила и в неговата задна част. Следва да се отбележи, че водачът на увредения автомобил след като разбрал за инцидента веднага огледал автомобила и констатирал уврежданията в задната част, които описал и в протокола. В допълнение вещото лице по приетата автотехническа експертиза разяснява, че вследствие на удара увреденият автомобил се е отместил назад и се ударил в намиращата се зад него стена, респ. описаните щети в задната част на моторното превозно средство са в пряка причинно-следствена връзка със събитието.

Съдът намира за неоснователни и наведените от ответника доводи за недължимост на претендираното регресно вземане, тъй като процесната сума била завишена и не отговаряла на действителната пазарна стойност на увреденото имущество. Съгласно формирана непротиворечива съдебна практика при действието на отменения Кодекс на застраховането, която запазва своята актуалност и при действащата нормативна уредба, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства /в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО, Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО, Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО, Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО/. Застрахователното обезщетение, което се дължи от застрахователя е равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава възстановителната стойност на имуществото при частична увреда. Възстановителната стойност е стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, изработка, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Съгласно формираната практика на въззивната инстанция намерила израз в Решение № 267127/22.12.2021 г. по в. гр. д. № 11692/2020 г. по описа на СГС, Решение № 265202/03.08.2021 г. по в. гр. д. № 5182/2020 г. по описа на СГС и др. обемът на регресния дълг зависи от размера на действително причинените вреди, но не повече от размера на задължението на застрахователя по застраховка „Каско“ /плащането на недължимо обезщетение не може да се противопостави на ответника/ и не повече от размера на действително платената сума. Ето защо следва да бъдат съпоставени тези три стойности, за да се определи в какъв размер е възникнал регресният дълг.

От приетото заключение по допусната съдебно-автотехническа експертиза се установява, че стойността необходима за отстраняване на повредите настъпили, вследствие на инцидента по средни пазарни цени към датата на настъпване на пътнотранспортното произшествие възлиза на сумата в размер на 2363,48 лева. В случая изплатеното застрахователно обезщетение от 1949,16 лева е в размер, по-малък от стойността по средни пазарни цени. Ето защо в полза на ищеца е възникнало вземане за изплатеното застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски в размер на 15 лева или общо за сумата от 1964,16 лева. При съобразяване на извършеното преди предявяване на иска

прихващане от страна на ответника, в размер на сумата от 698,18 лева, се налага извод, че е налице непогасен остатък от 1265,98 лева, с оглед на което предявената осъдителна претенция следва да бъде уважена за пълния предявен размер.

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца съдебни разноски в размер общо на 862,56 лева, от които 50,64 лева внесена държавна такса за разглеждане на спора, 250 лева внесен депозит за изслушване на автотехническа експертиза, 50 лева внесен депозит за разпит на свидетел и 511,92 лева заплатено по банков път адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на страната с включен ДДС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА (ФИРМА), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, ул. **** * да заплати на (ФИРМА), ЕИК ***** със седалище и адрес на управление в гр. *****, бул. (АДРЕС), на основание чл. 411, ал. 1 КЗ, сумата в размер на 1 265,98 лева, представляваща непогасена част от регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение в размер на 1949,16 лева и направени ликвидационни разноски в размер на 15 лева или общо сумата в размер на 1964,16 лева за пътнотранспортно произшествие, настъпило на 28.09.2022 г. между лек автомобил (МАРКА) с рег. № ***** и лек автомобил (МАРКА) с рег. № *****, ведно със законна лихва за забава върху главницата от датата на подаване на исковата молба на 04.05.2023 г. до окончателно изплащане на вземането.

ОСЪЖДА (ФИРМА), ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, ул. **** * да заплати на (ФИРМА), ЕИК ***** със седалище и адрес на управление в гр. *****, бул. (АДРЕС), на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата в размер на 862,56 лева, представляваща сторени съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____